

Advokátní kancelář

Nespala, s.r.o.

Vyšehradská 21, 128 00 Praha 2

Společnost je zapsána u Městského soudu v Praze,
oddíl C, vložka 198929, jednatel JUDr. Marek Nespala
IČ: 242 65 853, DIČ: CZ24265853

tel.: 224 914 138

tel.: 224 914 326

fax: 224 923 368

e-mail: praha@aknespala.cz

Advokáti:

JUDr. Marek Nespala,	zapsán v ČAK pod č. osv. 04484
Mgr. Jana Bendová Marušková	zapsána v ČAK pod č. osv. 10988
Mgr. Jiří Petřík,	zapsán v ČAK pod č. osv. 11706
Jiří Brátka,	zapsán v ČAK pod č. osv. 12026
JUDr. Vladimír Zmeškal,	zapsán v ČAK pod č. osv. 02269

Advokátní koncipienti:

JUDr. Pavel Kubeč,	zapsán v ČAK pod č. osv. 10506
JUDr. Václav Barták,	zapsán v ČAK pod č. osv. 30284
Mgr. Tomáš Rousek,	zapsán v ČAK pod č. osv. 34988
Mgr. Lucia Slobodová,	zapsána v ČAK pod č. osv. 36455
Mgr. Jiřina Hájková,	zapsána v ČAK pod č. osv. 36541
Mgr. Martin Kulich,	zapsán v ČAK pod č. osv. 37616
Mgr. Tomáš Ourada,	zapsán v ČAK pod č. osv. 38407

Stálý konzultant ve věcech trestních:

Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18

111 21 Praha – Nové Město

ke sp.zn.: 6 A 26/2013

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1

osobně: obálka

Došlo dne: 25-02-2013

..... krát příloh
kolky podpis

Naše zn.: 441 311

V Praze, dne 22. 2. 2013

Žalobce: Bc. Jakub Michálek

právně zastoupen: JUDr. Hanou Marvanovou, se sídlem Újezd 19, 118 00
Praha 1 – Malá Strana

Žalovaný: Prezident republiky

právně zastoupen: JUDr. Markem Nespalou, AK Nespala, s.r.o., se sídlem
Vyšehradská 21, 128 00 Praha 1

Advokátní kancelář
Nespala, s.r.o.

Vyšehradská 21, 128 00 Praha 2
IČ: 242 65 853, DIČ: CZ24265853
tel.: 224 914 326-7, fax: 224 923 368

žaloba proti rozhodnutí správního orgánu

vyjádření žalovaného k žalobě

dvojmo

Přílohy: bez příloh

Pracoviště Brandýs nad Labem
Riegrova 336/5
250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav

tel: 326 906 878
tel: 326 906 867
fax: 326 902 934
e-mail: brandys@aknespala.cz

Pracoviště Čelákovice
Stankovského 144
250 88 Čelákovice

tel: 326 991 161
tel./fax: 326 993 512
e-mail: celakovice@aknespala.cz

V právní věci v rubrice uvedené byl žalovaný nadepsaným soudem dne 15.2.2013 vyzván, aby ve lhůtě sedmi dnů předložil úplný spisový materiál v originále včetně dokladů prokazujících doručení rozhodnutí účastníkům řízení, a to s výzvou k písemnému vyjádření k žalobě. Žalovaný tak prostřednictvím svého zvoleného právního zástupce dne 20.2.2013 soudu zaslal originál úplného spisového materiálu, který si vyžádal od Kanceláře prezidenta republiky (sp.zn. KPR 1768/2013), přičemž v případě, že soud nevyhověl/nevyhoví jeho návrhu na odmítnutí žaloby pro předčasnost v předchozím podání obsaženém, se v soudem stanovené lhůtě k věci podrobně meritorně vyjadřuje

t a k t o :

Žaloba není po právu.

Žalovaný předně namítá **nedostatek své procesní věcné pasivní legitimace ve smyslu ust. § 33 SŘS**. Osobu žalovaného, coby výlučně pasivně legitimovaného subjektu označil žalobce s odkazem na právní názor obsažený v odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11.4.2011, sp.zn. 2 Ans 8/2010, podle jehož závěru je v tomto konkrétním případě naopak výlučně pasivně věcně legitimována „servisní organizace“ Prezidenta republiky, a sice správní orgán, provádějící příslušné správní řízení v sistančním postupu, tedy Kancelář prezidenta republiky (dále jen „KPR“). Jádrem posouzení pasivní legitimace v tomto řízení je totiž **reálný adresát** žádosti o informace ve smyslu ustanovení zák. č. 106/1999 Sb. v platném znění, jímž se stala dne 9. ledna 2013 v 16:54 hod. paní Emílie Tichá, jakožto osobní asistentka JUDr. Dany Římanové, ředitelky Legislativního odboru KPR. při své žádosti a pak i nadále žalobce komunikoval výhradně s aparátem KPR, jakožto orgánem věc vyřizující, což ve všech svých podáních (9. ledna 2013, 26. ledna 2013 a 5. února 2013) žalobce výslovně uváděl. Žalovanému tak není zřejmo, z jakého důvodu žalobce nezahlásil spor ve správním soudnictví a neoznačil toho, na koho byla žádost o poskytnutí informace směřována. V souladu se závěrem Nejvyššího správního soudu žalovaný přiznává, že i on může být v konkrétním případě povinným subjektem ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., v platném znění, avšak v této souvislosti zdůrazňuje, že je tomu tak pouze v případě, byl-li by podání k informacím **vyzván pouze on sám**, a informace by za něho v intencích sistančního postupu poskytovala KPR.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ... „ *od prezidenta republiky, jakožto monokratického orgánu ústavního typu, se vedení správního řízení snad ani nedá předpokládat a vyžadovat. Posláním prezidenta republiky je především plnění jeho hlavní funkce, tedy výkon pravomocí svěřených mu Ústavou, coby hlavě státu. Poskytování informací pak lze zařadit mezi činnosti, které pro prezidenta republiky vykonává jeho Kancelář, neboť se jedná o úkol nezbytný k zabezpečení jeho činnosti, který však nemusí prezident vykonávat osobně. Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že prezident republiky je sice povinným subjektem k poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, nicméně o žádostech nerozhoduje přímo on, nýbrž je k tomu povolána jeho Kancelář, jako jeho servisní organizace.* “

Nedostatek věcné pasivní legitimace žalovaného tak má v daném případě naprosto logický rozměr, protože prezident republiky ve své vlastní agendě takové informace prostě nemá a z hlediska správního procesu není instancí, která by do vyřizování agendy poskytování informací dle zák. č. 106/1999 Sb., v platném znění, měla zasahovat. Lze tak na tomto místě shrnout, že po žalovaném je požadováno plnění, resp. činnosti, kterými nedisponuje a už jen z tohoto důvodu žalobní žádost obsahuje nemožné plnění, popřípadě výrok soudu reálně nevykonatelný.

K věcnému obsahu žaloby potom žalovaný uvádí následující:

Dne 17.1.2013 Kancelář prezidenta republiky – Odbor politický (dále jen „KPR– OP“) zaslal dopisem č.j. 577/2013 žalobci dopis, ve kterém mu sdělil k jeho žádosti o informace související s udělením amnestie prezidentem republiky, že udělování amnestie je ve smyslu Čl. 63 odst.1 písm. j) Ústavy ČR právem prezidenta republiky, které vyžaduje ke své platnosti spolupodpis předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády. Dále žalobce požadoval informace ve vztahu k rozsudkům evropských soudů, a které osoby se na formulaci amnestie podílely. Dne 26.1.2013 zaslal žalobce povinnému subjektu stížnost podle § 16a info. zák. v níž žádá poskytnutí jím výše požadovaných informací.

Dne 4.2.2013 pod č.j. KPR 1768/2013 v souladu s ustanovením § 16a odst. 1 písm. a), § 14 odst. 5 písm. c) a § 20 odst. 4 písm. a) zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „info. zák.“), rozhodl ve správním řízení vedeném podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vedoucí Kanceláře prezidenta republiky ve věci stížnosti a žádosti pana Bc. Jakuba Michálka, Zenklova 193, 182 00 Praha 8, ze dne 26.1.2013 tak, že stížnost na neposkytnutí informace a žádost o informace se odmítá a odkládá s tím, že žalobce ve své stížnosti si nejen stěžoval, ale i žádal požadovanou informaci, proto bylo rozhodnuto v souladu se zásadou hospodárnosti jedním rozhodnutím i odložení této žádosti, protože podle Ústavy ČR, konkrétně Čl. 62 písm. g), prezident republiky odpouští a zmírňuje tresty uložené soudem a zahlazuje odsouzení, a podle Čl. 63 písm. j) nařizuje, aby se trestní řízení nezahajovalo, a bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo, a podle písmene k) má právo udělovat amnestii. Toto rozhodnutí prezidenta republiky vyžaduje ke své platnosti spolupodpis předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády s tím, že za rozhodnutí prezidenta republiky, které vyžaduje spolupodpis předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády, odpovídá vláda.

Dne 15.2.2013 obdržel prezident republiky výzvu Městského soudu, aby se vyjádřil k žalobě. Tj. v době, kdy vedoucí Kanceláře prezidenta republiky ještě nevydal rozhodnutí o odvolání pana Bc. Jakuba Michálka, který své odvolání proti rozhodnutí o stížnosti č.j. KPR 1768/2013 podal dne 5.2.2013. Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky vydal své rozhodnutí o odvolání poslední den zákonné 15denní lhůty, a to dne 20.2.2013, pročež téhož dne podal soudu návrh na odmítnutí žaloby pro předčasnost ve smyslu ust. §46 odst. 1 písm. b) SŘS.

K jednotlivým žalobním důvodům 1 – 3 pak žalovaný uvádí následující.

Ad.1. Žalobce se domnívá, že poskytnuté informace jsou neúplné a opírá se o vyjádření pana Jakla v tisku. Pan Jakl se vyjadřoval nikoli jménem prezidenta republiky, ale vyslovoval svůj soukromý názor. Pokud byl tázán, kdo je autorem amnestie, a zde je zcela nepatřičný odkaz na autorský zákon, protože amnestie není autorské dílo, ale právo prezidenta zakotvené v Ústavě. Tvrzení žalobce, že autorem amnestie nemůže být prezident je i z hlediska jeho argumentace autorským zákonem nesmyslná, protože autorem je vždy fyzická osoba, což je i prezident republiky. Kancelář prezidenta republiky dostává od prezidenta pokyny, a to buď písemně nebo ústně. V případě sepsání amnestie nedostal vedoucí Kanceláře, pod kterého z hlediska organizačního řádu spadá i pan Jakl, od prezidenta republiky žádný pokyn, a to ani písemný ani ústní.

Ad.2. Žalobce opírá své tvrzení o svou vlastní úvahu z již uvedeného rozsudku, že Kancelář prezidenta republiky musí znát podklady nutné k přípravě amnestie, o odůvodnění Rozsudku

NSS 2Ans 8/2010, kde se mimo jiné uvádí, že pokud stěžovatel ve své stížnosti zpochybňoval postup Kanceláře prezidenta republiky při vyřizování jeho žádosti o informace a tuto stížnost opřel o konkrétní tvrzení, bylo v jeho vlastním zájmu, aby je podpořil současným předložením důkazů, nebylo-li zřejmé, že tyto důkazy má povinný subjekt k dispozici. Pokud tak neučinil, zůstala jeho tvrzení v pouhé rovině spekulací, a tak s nimi také bylo naloženo. Po stěžovateli jistě nikdo nepožaduje, aby povinnému subjektu prokazoval skutečnosti, jejichž sdělení se domáhá. Pokud však tvrdí, že poskytnuté informace nebyly pravdivé, je v jeho vlastním zájmu, aby svá tvrzení doložil, a tím unesl jak své břemeno tvrzení, tak rovněž břemeno důkazní, jakožto základní předpoklad pro úspěch ve sporu.

Ad 3. Tvrzení, že informace zcela jistě v nějaké formě existují je pouhá spekulace, kterou by měl žalobce doložit. Kancelář prezidenta republiky ani samotný prezident republiky nemá žádnou žalobcem požadovanou informaci, a to v žádné hmotné podobě.

Žalovaný nadále trvá na svém názoru, že pravomoci prezidenta republiky jsou vymezeny Ústavou ve vztahu k trestnímu řízení. Podle Ústavy ČR konkrétně Čl.62 písm. g) prezident republiky odpouští a zmírňuje tresty uložené soudem a zhlazuje odsouzení, a podle Čl. 63 písm. j) nařizuje, aby se trestní řízení nezahajovalo, a bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo, a podle písm. k) má právo udělovat amnestii. Toto rozhodnutí prezidenta republiky vyžaduje ke své platnosti spolupodpis předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády s tím, že za rozhodnutí prezidenta republiky, které vyžaduje spolupodpis předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády, odpovídá vláda. Dále podle Čl. 65 odst. 1 Ústavy ČR prezidenta republiky nelze zadržet, trestně stíhat ani stíhat pro přestupek nebo jiný správní delikt a podle odst. 3 trestní stíhání pro trestné činy spáchané po dobu výkonu funkce prezidenta republiky je navždy vyloučeno.

Z výše uvedeného je zřejmé, že autorem vyhlášené amnestie je podle Ústavy České republiky prezident republiky a jeho osobní rozhodnutí bylo kontrasignováno předsedou vlády. Kancelář prezidenta republiky od prezidenta republiky nikdy nedostala ani ústní ani písemný pokyn jakýkoli podklad k jeho rozhodnutí o amnestii zpracovat. Jedná se proto o požadavek na neexistující informaci podle § 2 odst. 4 zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Ze všech shora uvedených důvodů tak žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce navrhuje, aby soud – pokud již k návrhu žalovaného žalobu neodmítl – po provedeném prokazování žalobu v celém rozsahu zamítl a žalobce shledal povinným k náhradě nákladů řízení k rukám právního zástupce žalovaného dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. v platném znění, a to včetně DPH do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Prof. Ing. Václav Klaus, CSc.
Prezident České republiky